

Mérlegen a sorsunk

Úgy tűnik, hogy a 2003-as év nyarának első hónapja sorsdöntő jelentőségű lesz országunk számára, hisz 13-án kezdődik meg az a népszavazás, mely eldönti, hogy országunk EU taggá válik-e, vagy sem. De vajon a csatlakozás a helyes út egy szebb jövő érdekében?

A június 13-án pénteken kezdődő népszavazás lesz az első az önálló Csehország eddigi történelmében. Ennek keretében dönthetnek majd a cseh választópolgárok arról, hogy a Cseh köztársaság részét képezze-e az Uniónak. A tíz tagjelölt országból hat, Málta, Magyarország, Szlovénia, Litvánia, Szlovákia és Lengyelország már igent mondott a csatlakozásra. A kormány ugyanerre az eredményre számít itthon is.

A politikusi vélemények azonban megosztottak. Míg a pártok nagyrésze, és Vladimír Spidla kormányfő is a csatlakozásra buzdította a választópolgárokat, addig a Kommunista Párt már márciusban is a kívülmaradásra intett. A cseh katolikus egyház, II. János Pál véleményével



egybehangzólag, a belépés mellett foglalt állást.

Bár több, különböző eredményű felmérés készült a szavazással kapcsolatban, a politikai elemzők 55-60 százalékos részvételre számítanak, 70-80 százalékos Igen végeredménnyel. Szavazni csak az ország területén lehet majd, pénteken és szombaton, a hivatalos végeredményt pedig szombat estére ígéri a központi választási bizottság.

De vajon megéri-e csatlakoznunk?

Kezdjük az elejéről. Ha országunk történelmi gyökereit tekintjük, megérthetjük, miért alakult ki a külföldiek szemében is a legyőzött, elnyomott nép képe, amiből sokszor sztereotip módon levonják a következtetést, miszerint a csehek pesszimisták, cinikusak. Hisz hol a németek, hol a magyarok, hol a frankok, hol az oroszok törtek ránk és nyomtak el minket. És bár nem kell hinnünk a sztereotípiáknak, a mögötte húzódó érvelésből levonhatjuk, hogy következetesen meghódított nemzetként miért tűnik jó



lehetőségnek a belépés, és vele együtt az, hogy végre egyenlő félként csatlakozhatunk az európai államok közösségéhez.

A csatlakozás reményével ráadásul mintha alábbhagyna az országunk Oroszország általi annektálás miatti történelmi aggodalma, amely különösen a Szovjetunió felbomlása után gyökeredzett meg a köztudatban. Sokan aggódtak amiatt, hogy a „törékeny Orosz kolosszus” instabil helyzete felélesztheti a régi birodalmi érzelmeket nyugat felé, szláv „testvéreik” iránt. És bár Csehország tagja a NATO-nak, az Uniós tagság csak mégjobban megerősítené azokat az alapvető értékeket, mint szabadság, béke, egyenlőség, amelyeket egyaránt tekint alapelvének az Unió és országunk is, valamint Oroszország soha nem kísérelné meg visszaszerezni volt szovjet birtokait egy olyan országtól, amely az Európai Unió tagja.

Spidla miniszterelnök a következőket nyilatkozta a témával kapcsolatban: „Röviden összefoglalva, Európa megtalálta a békéhez vezető utat a gazdasági és politikai integráción, valamint a társadalmi szolidaritáson keresztül.” A miniszterelnök kifejezetten a belépési



tárgyalásokkal kapcsolatban megjegyezte, hogy „mekkora mozgásteret biztosít Európa a kis- és közepes nemzeteknek”.

Egy új aspektusból közelítve a témát, a cseh gazdaságot is érdemes az EU-s csatlakozás függvényében tárgyalni. A szovjet rendszer által hagyott gazdasági hibák sajnos még jó ideig éreztetni fogják hatásukat gazdaságunkban, de pont ezek kiküszöbölése miatt fogadná örömmel a kormány a belépést, és a brüsszeli rendszereket, amik könnyebben teremtenének egyensúlyt, és segíthetnék a piacgazdaságba való teljeskörű beilleszkedést. Így a cseh gazdaság visszaállhatna a kommunizmus előtti „nyugati” természetére. Valamint az EU valószínűleg képes lenne fenntartani a rendet, és csökkenteni tudná az orosz befolyás és kiszolgáltatottság mértékét, ahogy a The Economist is írja cikkében.

Végül mindent egybevetve az, hogy a független Csehország megkapja a lehetőséget, hogy egy ilyen, világszinten egyedülálló integrációs szervezet tagjává váljon, több szempontból szerencsés. Talán ez lehet a kulcs hányattatott nemzetünk jövőbeni szabadságának és függetlenségének biztosítása érdekében, nem elhanyagolva azt a gazdasági segítséget, ami az

Uniós csatlakozás lehetőségében rejlik. Lehet, hogy ezzel a lépéssel Csehország végre megtalálja helyét sokszor kaotikus világunk színpadán.



Felhasznált irodalom

<https://www.origo.hu/nagyvilag/20030613penteken.html>

<https://magyarnemzet.hu/archivum-magyarnemzet/2003/06/cseh-igen-az-eu-ra>

<https://kb.gcsu.edu/thecorinthian/vol6/iss1/8/>

<https://www.politico.eu/article/czech-republic-front-runner-for-eu-membership/>

" The Economist (2001). Retrieved November 28, 2003 from the World Wide Web: <http://www.galileo.peachnet.edu>

Zlatuska, Jirí. "We shouldn 't fear a federation." New Presence: The Prague Journal of Central European Affairs 5 No. 3 (Autumn 2003): 4.

Képek forrásai

<https://create.vista.com/hu/photos/szavaz%C3%A1s-regisztr%C3%A1ci%C3%B3/>

<https://mkt.hu/wp-content/uploads/2022/04/bigstock-150655682.jpg>

<https://ipravda.sk/res/2008/01/03/thumbs/20830-vladimir-spidla-clanokW.jpg>

<https://www.vadhajtasok.hu/storage/photos/shares/czech-73-1-800x500.jpg>